

LABRUSKA (3) *sb f*

labruska (3), [**labruszki** *pl t*].

Oba a jasne.

sg N labruska (3). ◇ [pl A labruszki.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

bot. Vitis vinifera L. (Rost); Vitis vinifera ssp sylvestris Berger; winorośl leśna [labrusca – dzika macica Mymer¹ 20v; – agrest Murm 106, BartBydg; – płonne albo dzikie wino Mącz 181a; – leśna macica winna Calep; macica, agrest – labrusca Cn] (3) : Szczepił Noe wino przydawłzy k niemu krwie Lwiey/ Wieprzowey/ Bárániey y Małpiey/ potym Lábrufká w dobrą fie winnice obrociłá y owoc dołkonály s fiebie dáłá BielKron 6.

a. Jagoda wmoreśli leśnej (2) : *nálazł tám Kozyeł iągody zową Lábrufká/ iadł ie y vpił fie imi BielKron 6, 6 marg.*

[Szereg: »labruszki, to jest leśne wino«: *Drzewá też ná ktorych wino roście nie kázde bywáią obrzázowáne/ iako te ktore dawáią lábrufzki to ieft leśne wino/ tych nie trzebá obrzázowác. Cresc 1571 318, 362 (Linde).]*

Synonimy: *agrest, »dzika macica«, »dzikie wino«, »leśna macica«, »leśne wino«, »płone wino«, »winna macica«, winograd.*

KN